

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Първомай, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЪРВОМАЙ, ВТОРИ СЪДЕБЕН СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: София С. Монева

при участието на секретаря Петя Г. Монева
като разгледа докладваното от София С. Монева Административно
наказателно дело № 20225340200124 по описа за 2022 година

Производство по реда на Раздел пети на Глава трета от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Съдът е сезиран с Жалба вх. № УРИ 325000-3991/17.08.2022 г. (по описа на Районно управление – Първомай), с която Т. В. А., ЕГН: *****, с адрес: *****, моли съда да отмени Наказателно постановление № 3250000079/31.03.2022 г., издадено от Началника на Районно управление (РУ) на МВР – Първомай при Областна дирекция (ОД) на МВР – Пловдив, с твърдения, че не е отказвала да представи личната си карта на органите на реда.

С Молба-становище УРИ 325000-4106/23.08.2022 г. въззиваемата страна излага съображения за законосъобразност на наказателното постановление.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата, а въззиваемата страна, редовно призована, не се представлява.

Съдът, след като прецени събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и обсъди доводите на страните, приема от фактическа страна следното:

На 15.03.2022 г. следобед, докато осъществявали автопатрул по ул. „Княз Борис І“ в кв. „Дебър“ на гр. Първомай свид. А. М. М. и колегата му А. Н. Я., изпълняващи длъжността съответно „Младши инспектор“ и „Старши полицай“ в РУ – Първомай при ОД на МВР – Пловдив, забелязали произвеждащ пушек и шум огън от отпадъци, запален до стената и стрехата на жилищна сграда в двор на адрес: ул. *****. От нея излязла жалбоподателката, на която свид. М. разпоредил да изгаси огнището, предупредил я, че

пристъпва към съставяне на акт за нарушение на забраната за палене на огньове, въведена с общинска наредба, на което трябва да присъства, и за целта ѝ изиска лична карта. Нарушителката категорично отказала и се отправила към и влязла в намиращата се отсреща къща на адрес: *****, в която живеела. Скоро се завърнала и угасила огъня, но приканена повторно от свид. М. да легитимира самоличността си, отново се възпротивила. Същият ѝ указал необходимостта да остане на разположение, тъй като възнамерява да ѝ състави акт и за непредставяне на лична карта, и започнал да оформя този относно неправомерното горене срещу баща ѝ, който седял на пейка пред дома си на *****. От него узнал имената ѝ, а по тях чрез справка в информационната база данни на МВР – и единния ѝ граждански номер и адреса ѝ. Междувременно за проверка на постъпил по радиостанцията сигнал двамата полицейски служители посетили друг адрес в квартала, отдалечен на не повече от 200 м, и след няколко минути се върнали в двора на ул. *****, но не заварили жалбоподателката.

В служебното си качество на „Младши инспектор“ при РУ – Първомай, овластен с правомощия по осъществяване на актосъставяне по Закона за българските лични документи (ЗБЛД) със Заповед № 81213-493/01.09.2014 г., изменена със Заповед № 81213-306/15.03.2022 г., и двете издадени от Министъра на вътрешните работи на основание чл. 84, ал. 1 и ал. 2 от ЗБЛД във вр. с чл. 37, ал. 1, б. „б“, чл. 47, ал. 1, б. „а“ и ал. 2 от ЗАНН и чл. 33, т. 9 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), свид. М. съставил срещу жалбоподателката в нейно отсъствие и в присъствие на двама представители на МВР – А. Н. Я. и А. М. М., като свидетели Акт № 79/15.03.2022 г. (бланков № 092314) за установяване на административно нарушение по чл. 6 от ЗБЛД, с оглед на това, че на 15.03.2022 г. около 13:50 часа в гр. Първомай, обл. Пловдив, до дом 112, находящ се на ул. „Княз Борис І“, при извършване на проверка за установяване на самоличност не може да представи документ за самоличност (лична карта) или друг заместващ го такъв.

Изразеният по-късно на посочената дата от нарушителката отказ да подпише и получи екземпляр от акта, бил засвидетелстван с подпис от А. Н. Я..

Възприемайки изцяло фактическите констатации, описани в него, Началникът на РУ – Първомай при ОД на МВР – Пловдив, оправомощен да санкционира провинения по ЗБЛД с горечитираната министерска Заповед № 81213-493/01.09.2014 г., издал Наказателно постановление № 3250000079/31.03.2022 г., връчено на жалбоподателката на 17.08.2022 г., с което на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 80, т. 5 от ЗБЛД ѝ наложил административно наказание „Глоба“ в размер на 50, 00 лева за нарушение на чл. 6 от ЗБЛД, че на 15.03.2022 г. около 13:50 часа в гр. Първомай, ул. „Княз Борис І“, до дом 112 при извършена полицейска проверка не може да представи лична карта № *****, издадена на 30.01.2018 г. и валидна до 30.01.2028 г.

Гореизложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от приложената административнонаказателна преписка и от показанията на разпитания в хода на съдебното следствие свидетел А. М. М., които се кредитират, тъй като обективно, последователно, логично и правдоподобно възпроизвеждат непосредствени възприятия относно релевантните факти и кореспондират с писмените доказателствени източници.

При така очертаните фактически положения настоящият съдебен състав намира жалбата за допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от активно легитимиран субект срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, но разгледана по същество – за неоснователна.

Оспореното Наказателно постановление № 3250000079/31.03.2022 г. е издадено в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН от Началника на РУ – Първомай при ОД на МВР – Пловдив в кръга на неговата административнонаказателна компетентност, изрично делегирана му по реда на чл. 47, ал. 2 във вр. с ал. 1, б. „а“ от ЗАНН във вр. с чл. 84, ал. 2 от ЗБЛД със Заповед № 8121з-493/01.09.2014 г. на Министъра на вътрешните работи, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 79/15.03.2022 г. (бланков № 092314), съставен при спазване на давностните срокове по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от длъжностно лице, нормативно овластено, съгласно чл. 37, ал. 1, б. „б“ от ЗАНН по силата на чл. 84, ал. 1 от ЗБЛД.

Служебната ревизия на законосъобразността на протеклата административнонаказателна процедура, чийто правен режим, съобразно изричното препращане на чл. 84, ал. 3 от ЗБЛД, е подчинен на ЗАНН, не открива допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществениите.

При съблюдаване на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 и чл. 43, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН актът е подписан от съставителя и изготвен от него в присъствието на свидетел на извършването и констатирането на проявата – А. Н. Я., който също е положил подпис, и при предпоставките на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН в отсъствието на нарушителката, която, надлежно поканена, не е останала на мястото на съставянето. Както сама признава в жалбата, по-късно на същия ден актът ѝ е бил предявен за запознаване и подписване от актосъставителя, а нежеланието ѝ да стори това е удостоверено по реда на чл. 43, ал. 2 от ЗАНН с подпис на един свидетел, чието име и точен адрес са изрично записани. Следователно по собствена воля се е лишила от възможността да се осведоми за съдържанието на акта, а и предвид правилото на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН – и да получи препис от него.

Както актът, така и наказателното постановление инкорпорират изискуемите се от чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН задължителни реквизити и прецизно, пълно, точно и в кореспонденция с установената фактическа обстановка индивидуализират противоправното деяние по време, място и начин на извършване.

Анализът на конкретната доказателствена съвкупност дава основание на съда да заключи, че жалбоподателката е консумирала състава на вмененото ѝ административно нарушение по чл. 80, т. 5 от ЗДвП, който гласи: „Наказва се с глоба от 50 до 300 лева лице, което не представи български личен документ при поискване от компетентните длъжностни лица“. Нормата санкционира неизпълнението на правното задължение на гражданите по чл. 6 от ЗБДЛ при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност. Предвидените за целта документи са изброени в чл. 13, ал. 1 от ЗБЛД, както следва: лична карта, паспорт, дипломатически паспорт, служебен паспорт, моряшки паспорт, военна карта за самоличност, и свидетелство за управление на моторно

превозно средство.

Доказателствата по делото формират убеждение, че на 15.03.2022 г. около 13:50 часа в гр. Първомай на ул. „Княз Борис І” до дом № 112, поканена от полицейски орган, оправомощен от чл. 70, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 1 от ЗМВР да осъществява проверки за установяване самоличността на лице при данни, че е извършило престъпление или друго нарушение на обществения ред, жалбоподателката е отказала да легитимира самоличността си.

В съответствие с чл. 27, ал. 1 от ЗАНН на дееца е наложена предвидената в чл. 80 от ЗБЛД санкция в минималния ѝ размер от 50, 00 лева.

Не са налице и условията на [чл. 28 от ЗАНН](#) за дефиниране на проявата като маловажна, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други деяния от същия вид. Тъкмо напротив, жалбоподателката е била двукратно приканена да представи личната си карта, на което категорично се е противопоставила.

Гореизложеното мотивира съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата и на основание чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5 от ЗАНН да потвърди обжалваното наказателно постановление като законосъобразно и правилно.

Водим от горното, и съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 3250000079/31.03.2022 г. на Началника на Районно управление на МВР – Първомай при Областна дирекция на МВР – Пловдив, с което на основание чл. 80, т. 5 от Закона за българските лични документи на Т. В. А., ЕГН: *****, с адрес: *****, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 50, 00 (петдесет) лева.

ДА СЕ СЪОБЩИ на страните за постановяване на решението.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

СМ/ЕД

Съдия при Районен съд – Първомай: _____ п _____